

Imatges dels capítols de *Ho tens clar?*

Ho tens clar?

El Servei Català de Trànsit (SCT) ha elaborat un nou material audiovisual en format de dibuixos animats per arribar a tothom i esvair dubtes. El seu nom és *Ho tens clar?* i va dirigit a nens i nenes d'entre vuit i deu anys amb la finalitat que serveixi com a element de suport a les classes de seguretat viària. Consta de tres episodis que tracten temes com ara travessar el carrer sense mirar, l'espera en els semàfors, l'ús de la cadireta o de l'elevador com a element de seguretat passiva i l'espai escollit per jugar.

La intenció de l'SCT amb l'edició d'aquest audiovisual és treballar la percepció del risc associat al trànsit i a la influència dels altres. És a dir, donar eines per analitzar dilemes com ara els de creuar o no un semàfor en vermell en cas de pressa, utilitzar o no les places i els carrers per patinar, o tenir una imatge de si mateixos més o menys positiva en cas d'utilitzar l'elevador o la cadireta.

Els tres capítols són un suport molt adequat per als monitors d'educació viària, ja que deixa obert el debat entre els estudiants i els seus formadors de mobilitat segura. Per tant, aquest tres capítols de *Ho tens clar?* poden servir per generar una reflexió i manifestar-la en una primera fase de la formació, o bé per oferir unes situacions que ajudin els estudiants a tenir una opinió i prendre decisions més endavant. Els materials s'han d'integrar en unitats de programació, amb uns objectius clars i incorporant altres recursos i activitats per assolir els objectius de seguretat.

Travessar o no en verd, vet aquí la qüestió

En aquest episodi es vol anar més enllà de l'enfocament clàssic: semàfor vermell, prohibit travessar; semàfor verd, es pot travessar. Els tres protagonistes del capítol tenen pressa per arribar al cinema i, mentre corren per arribar-hi, es troben en la disjuntiva de travessar sense mirar o en vermell. Aquestes situacions no deixen de ser un reflex de la vida real, del que ens passa a tots quan tenim pres-

sa: respectar o no respectar les normes per arribar al més aviat possible. Els dos nois i la noia dels dibuixos saben perfectament quina és la norma que els han ensenyat, però què cal fer en aquestes situacions límit? En el fons no deixa de ser una reflexió sobre el motiu pel qual reaccionem d'una manera o d'una altra en casos concrets de mobilitat.

L'elevador és de nens petits?

En aquest capítol, la noia va a buscar amb el seu pare un dels seus companys, que l'espera al carrer amb el seu elevador corresponent. L'altre amic es burla del seu company i li diu que això de portar elevador "és de criatures petites". Lluny de deixar-se endur pel company que no té elevador contesta que, per la seva alçada, l'elevador li dona més seguretat. Amb aquest capítol es pretén treballar sobre la imatge d'un mateix: anar amb elevador no és de nen petit. A més, hi ha altres temes que apareixen en l'audiovisual relacionades amb el rol del passatger, com ara la qüestió d'anar lligat quan es viatja o la porta que cal utilitzar per baixar del vehicle.

Patinar o no patinar al carrer

Els tres nois es troben en una plaça. Dos porten patinet i una va amb patins, i discuteixen sobre si patinar a la mateixa via pública o fer-ho a les pistes habilitades. En aquest cas es planteja primer si és ètic l'ús públic d'un espai compartit per tots i després es debat sobre la perillositat d'aquestes pràctiques.

Dibuixos animats didàctics per a nens de vuit a deu anys

Travessar el semàfor, patinar al carrer o fer servir l'elevador són els temes de què tracten els capítols

